

KÖRÖS-VIDÉKI
VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁG
GYULA

A Körös-vidéki Hírlevél története

A Körös-vidéki Hírlevél történetének ismertetése előtt érdemes néhány évvel azelőtti időszakra is visszatekinteni, és bemutatni azokat a körülményeket, amelyek meghatározták az igazgatósági kiadvány szükségességét.

Az 1980-as évek végére feltartóztathatatlan társadalmi és gazdasági változások következtek be minden területen.

Változásokat követelve, értelmiségi, civil, és politikai csoportok szerveződtek, és különböző témakörökben

véleményt nyilvánítottak. Ilyen téma volt az ún. „kommunizmust szimbolizáló nagyprojekt”, a Bős- Nagymarosi vízlépcsőrendszer építése is. A civil környezetvédők 1983-ban kezdődött tiltakozása - az ellenzéki politikai pártok támogatásával - 1987-re már több tízezer tömegtüntetéssé vált a vízlépcsőrendszer megépítése ellen, így 1989 májusában a kormány felfüggesztette az építkezést. A létesítmény, és ezzel együtt az egész vízügyi ágazat a rendszerváltás áldozata lett, szakmai, területi, szervezeti, hatásköri és gazdasági szempontból teljesen ellehetetlenült. Többször a létjogosultságának kérdése is felvetődött.

Az ágazat vezetői felismerték, hogy szemléletváltásra van szükség, és új vízügyi politikát fogalmaztak meg, melynek egyik legfontosabb ismérve, hogy a vízgazdálkodásnak nincs önálló érdeke, csak a társadalom által megfogalmazott és igényelt beavatkozásokat lehet megvalósítani. Kiemelt feladat az ágazat presztízsének helyreállítása, a társadalmi kapcsolatok újjáépítése.

Ennek érdekében számtalan intézkedést hoztak a főhatóságok a tájékoztatási politika, később a nyilvánossági feladatok, kommunikáció, majd a PR területén. Például főosztályvezetői szintű irányítás, kommunikációs külső szakértők alkalmazása, főigazgatói értekezletek állandó napirendje, szakágazati kommunikációs célok és üzenetek megfogalmazása, rendszeres munkaértekezletek a területi szervezetekkel, vizikegynél tájékoztatási felelősök kijelölése, éves nyilvánossági terv készítés és beszámoló ezek teljesüléséről, kommunikációs tréningek minden szinten, és nem utolsósorban a sajtókapcsolatok megerősítése.

A KÖVIZIG tájékoztatáspolitikája

A vízügyi igazgatósági feladatok eredményes megoldásának egyik fontos feltétele, hogy a helyi társadalmi közösség befogadó legyen. A pozitív társadalmi értékítélet mindig elősegíti a célok megvalósítását. Az igazgatóság tájékoztatáspolitikai stratégiájának legfontosabb elemei 1991-ben a következők voltak:

- az igazgatósági célok tudatosítása a társadalmi környezetben,
- széleskörű publicitás biztosítása, motiválva ezzel a társadalmi közfelfogást,
- a szakmához kapcsolódó tudatformáló és ismeretterjesztő tevékenység,
- társadalmi igények, elvárások közvetítése a belső döntési pontokra.

Az igazgatóság tudatosan törekedett ezen elvek érvényesítésére, és tájékoztatási politikájának az 1980-as évek közepére már szép eredményei voltak: kiadványok jelentek meg (szakmai és turista térképek, Körös-Sárréti útikalauz, Huszár Mátyás Vízrajzi Értekezés), múzeumi bemutatóhelyek létesültek, (Hosszúfok, Peres,) emléktáblák készültek (Huszár M. Lampl H. Kienitz V.), társadalmi tömegkapcsolatok működtek (horgász, természetvédő, sport, ifjúság), volt már fotó- és videó dokumentációs tevékenység, és igen intenzív sajtómunka. Nem volt azonban eszközrendszerében olyan általános információs csatorna, amely a belső és a külső közvéleményt egyaránt eléri, és a felgyorsult változásokra tekintettel, szinte napi információt szolgáltat. Így indult útjára 24 évvel ezelőtt, 1991. március 26-án a Körös-vidéki Hírlevél.

A Hírlevél célja, tartalma

A Hírlevél alapítója és legfőbb éltetője, dr. Goda Péter igazgató a próbaszám beköszöntőjében úgy fogalmazott, hogy „nem akarunk újságot, hivatalos körlevelet és vezetői sajtóorgánumot sem, de cél, hogy érdeklődést keltsünk, gondolkodást indítsunk el egy kis hír erejével. A hír pedig akkor hír, ha időben érkezik, rövid és egyértelmű, ugyanakkor kétirányú, ahogy a fény a visszaverő felületről megérkezik, a hír is így járja be igazán pályafutását, így érheti el a célját a Körös-vidékről útjára indított Hírlevél”.

Az igazgatóság tevékenységét érintő eseményekről sokrétűen adott tájékoztatást a kiadvány. Folyamatosan megjelentek pl., a vízkár események, fejlesztési munkák, a vezetői értekezletek és értékelések, szakmai és társadalmi rendezvények, személyi hírek, nekrológok, vízügyi múlt, tanulmányutak beszámolói, oktatás, sport, érdekképviselések és sajtószemle. A „slágertémák” az idő előrehaladtával folyamatosan változtak. Kezdetben az átszervezések, a külföldi vízügyi szervezetek működése, majd később az uniós direktívák, a Vízkeretirányelv, vízgyűjtő-gazdálkodás, és a pályázati munkák kaptak nagy figyelmet. Megjelentek főhatósági, önkormányzati, civil és más vízügyi szervezetek írásai, eseményei is. Mindvégig egyetlen állandó rovat a hidrológia, hidrometeorológia és vízminőség volt. Területen kívüli kitekintésre is volt példa (déli autópálya, Bős- c variáns, nagy árvizek külföldön, Attila sírja, stb.).

A nagyobb terjedelmű anyagok, általában valamilyen aktualitáshoz kötve, tematikus különszámokban jelentek meg, eddig 18 alkalommal. Például tájékoztatáspolitikai, országos rendezvények, telefonkönyv, vízügyi politika, víz világnap, Kövizig emlékűnepség, vízügyi múzeum évforduló, és nem utolsósorban a rendkívüli védekezések témakörökben. Nem volt tabu, de gazdasági és pénzügyi részletkérdések csak igen ritkán kerültek a nyilvánosság elé.

Megjelenés, szerkesztés, terjesztés

A Hírlevél öt éven át kéthetente jelent meg 600 példányban, 4-8 oldalon, úgy, hogy a pénteki lapzártat követően hétfőig történt a nyomdai előkészítés, hétfőn korrektúra és nyomtatás, kedden-szerdán terjesztés. A nyomdai munkákat kezdetben Békéscsabán, az Interax Bt., majd négy év után Gyulai vállalkozók, Kovács Sándor és a Rotapress nyomda végezték. 1996. márciustól sajnos szünetelt a megjelenés. 1998. februárban újra indult a Hírlevél, kezdetben Pálincás Lajos mb. igazgató, majd Bak Sándor kinevezett új igazgató felelős kiadásában. Ekkortól kéthavonta 600 példányban, 4-12 oldalon jelent meg.

Formailag lényegében nem változott, azonban kisebb korszerűsítés, csinosítás többször volt, a technikai fejlődés és az anyagi lehetőségek függvényében. Kezdetben egy színben késsel, majd az újra indítás után kék és fekete színben nyomtatva jelent meg, 1996-tól fekete-fehér fotókkal, 2006-tól színes fotókkal, 2001-től pedig az internetre is felkerült.

A szerkesztői feladatokkal az első évben a Műszaki Fejlesztési Önálló Csoportot bízták meg, Török Attila vezetésével, majd a Vízgazdálkodási Osztály volt nevesítve, ténylegesen azonban a szerkesztési munka és a kiadvány körüli minden ügyintézés - tizenhat éven át - 2007. novemberig Cserkúti Andrásné feladata volt. A leírási és postázási tevékenységet Nagy Sándorné és a Titkárság munkatársai segítették.

A Hírlevél terjesztése - főként a kéthetenkénti megjelenés idején - jelentős munkafolyamat volt, a példányszám fele postai levélként került az olvasókhoz, a lehető legszélesebb körnek eljuttatva a friss vízügyi információkat. A főhatóságok, társszervezetek munkatársai, partner intézmények, önkormányzatok, parlamenti képviselők, társadalmi szervezetek, civil szervezetek, tudományos és oktatási intézmények, könyvtárak, a fontosabb sajtó sajtókapcsolatok munkatársai egyaránt rendszeresen kézhez kapták a kiadványt. A belső információs csatornákat is bővítve, valamennyi Kövizig dolgozó, a területen jelenlévő gát- és csatornaóri szolgálat tagjai, a vízügyi nyugdíjasok is hozzájutottak a Hírlevélhez. Az állandó változások és átszervezések következtében napi feladat volt a címjegyzék aktualizálása és folyamatos frissítése.

A Hírlevél több mint másfél évtizedes szerkesztése alatt természetesen többször kellett szembesülni nehéz helyzetekkel is. Az előfordult sajtóhibák, az elkerülhetetlen helyreigazítások, a magasabb vezetői láttamozások nélkül megjelent anyagok, a riporter munka buktatói, az anyaggyűjtés nehézségei gyakran okoztak álmatlan éjszakákat is az újságírásban és készítésben nem jártas műszakiaknak, de főként a szerkesztőnek.

A Körös-vidéki Hírlevél ismertséget és elismertséget vívott ki környezetében írásaival és gyors reagáló képességével. Célkitűzésének megfelelően, széles körben ad tájékoztatást, vízügyi információkat és ismereteket közvetít a Körösök vidékéről, remélve azt, hogy legalább egy kis cikk vagy hír erejéig gondolkodást indít el az olvasóban.

Gyula, 2015. február 15.

Cserkúti Andrásné

Egy kis aktualitás

Az azóta eltelt időben is csak néhány változás következett be, a hírlevél felépítése - fő vonalaiban - továbbra is követi a jól megszokott hagyományokat. 2011 óta elektronikus formában jelenik meg negyedévente, viszont elektronikus csatornáinkon, e-mail-ben, a honlapon, a vízügy Facebook oldalán sok olvasóhoz jut el.

Külsőalakján is csak apróbb finomításokat végeztünk, igyekszünk sok-sok színes hírrel még olvasmányosabbá tenni, remek fényképanyaggal mutatjuk be az igazgatóságunknál történt eseményeket.

2019-től a 12 vízügyi igazgatóságot tekintve egységesítés indult el a hírleveleknél. Például ennek hatására szakmai tudományos rovattal egészült ki az újság, amely valamilyen kutatás, fejlesztés, kárelhárítási esemény tudományos értékelését tartalmazza. Egy közös séma mentén rovatokat alakítottunk ki, ezek alá rendezve híreinket, ezt természetesen úgy tesszük, hogy a már nagy hagyománnyal rendelkező újságok is, mint a miénk, megtarthassák egyediségüket.

Bízunk abban, hogy Hírlevelünkkel közelebb hozhatjuk az olvasókat a vízügy különleges világához, munkánkhoz.

Gyula, 2021. március 31.

Pozsárné Kaczkó Zita